

Arrest

nr. 227 092 van 4 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten C. DESENFANS en A.-C.RECKER
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 8 oktober 2018 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A.C. RECKER *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Macedonisch staatsburger, van Albanese origine, afkomstig uit het dorp Lojanë in de gemeente Likovë. Uw ouders gingen enkele maanden na uw geboorte uiteen. Uw vader overleed toen u twee jaar oud was. Uw moeder trok naar Duitsland waar zij hertrouwde. U groeide op bij uw grootouders, nonkels en tantes aan vaders kant in Lojanë. Van 2007 tot 2010 werkte u als administrateur van het Macedonische leger in Stip. U hield zich bezig met personeelszaken. Op 6 november 2010 keerde u van uw werk naar huis toen u uw nonkel Ag. (...) op de grond zag liggen. Hij

was zwaar toegetakeld door uw buren X. N. (...), diens zoon Ar. (...), nog een tweede zoon van X. (...) wiens naam u zich niet herinnert, en G. N. (...). U vroeg waar zij zich mee bezighielden. U nam uw nonkel in uw armen. Daarop werd u door één van hen met een stuk hout op uw achterhoofd geslagen. U slaagde erin het stuk hout af te nemen en ging hen er alle vier mee te lijf. U sloeg hen zo hard u kon. X. (...) en zijn twee zonen werden in het ziekenhuis opgenomen. Uw nonkel Ag. (...) lag een tijdlang in coma. Sinds het incident is hij niet meer in staat om voor zichzelf te zorgen. Zelf werd u ook in het ziekenhuis opgenomen. U was gewond aan het hoofd en de knie. In het ziekenhuis werd u bewaakt door agenten. Nadat u na één of twee nachten uit het ziekenhuis werd ontslagen wilden zij u meenemen naar het politiekantoor en in voorhechtenis nemen. U belde de commandant van uw bataljon in het leger, Z. Z. (...). Door zijn tussenkomst bleef u op vrije voeten. De oorzaak van het conflict tussen uw nonkel Ag. (...) en de N.'s (...) is u tot op de dag van vandaag onbekend. Naar aanleiding van het gevecht werd u ontslagen uit het leger. In september of oktober 2015 viel de politie binnen in uw woning. U was aan het slapen. De aanwezige agenten, allen collega's van G. N. (...), politiecommandant, beukten de deur in. Zij waren in het bezit van een huiszoekingsbevel, ondertekend door procureur T. B. R. (...). Als reden werd vermeld dat er gezocht werd naar drugs. In uw woning werd niets gevonden. In de tuin werden vier patronen en twee laders van een automatisch wapen aangetroffen. Eén patroon betrof een souvenir uit het leger; de andere drie waren verroeste kogels. De gevonden laders had u nog nooit gezien. Vervolgens werd u meegenomen naar het politiekantoor. U werd geslagen en aan de haren getrokken. U vroeg meermaals de bijstand van een advocaat. U kreeg slechts de toelating om telefonisch een advocaat te raadplegen. Deze raadde u aan een verklaring te ondertekenen volgens dewelke de gevonden munitie u toebehoorde. Voor dergelijke feiten zou u immers niet in de gevangenis belanden. Nadat u deze verklaring tekende, werd u in vrijheid gesteld. Enkele weken later werd er ingebroken in uw woning. Het enige dat ontvreemd werd, waren de juwelen van uw partner. Aangezien de agenten tijdens de huiszoeking hadden gezien waar deze bewaard werden, hebt u sterke vermoedens dat de politie op zijn minst een hand heeft in deze inbraak. Wanneer u na deze feiten de politie belde, reageerde zij nogal laconiek, namelijk door te stellen dat u uw huis beter had moeten bewaken. Zij weigerde vingerafdrukken te nemen. In november 2015 velde de rechter een vonnis over het gevecht op 6 november 2010. X. (...) en Ar. N. (...) werden veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van zes maanden. U weet echter niet of ze deze straf ook daadwerkelijk hebben uitgezeten. Uw nonkel Ag. (...) en u zelf werden veroordeeld tot voorwaardelijke straffen van respectievelijk vijf en zes maanden. Daarnaast moest u onder tafel 10.000 euro betalen aan uw advocaat omdat hij ervoor gezorgd had dat u niet naar de gevangenis moest. In 2016 diende uw nonkel Ag. (...) een verzoek om internationale bescherming in Frankrijk in. Zijn verzoek werd evenwel geweigerd, waarna hij naar Macedonië werd teruggestuurd. De familie N. (...) woont aan de overkant van de hoofdstraat van uw dorp. U deed er alles aan om elk contact met de N.'s (...) te mijden. Zo verliet u uw woning steeds langs de achterzijde en maakte u een omweg om hen uit de weg te gaan. Toen u echter in mei 2017 aan het werk was in de woning van een familielid die recht tegenover de woning van de familie N. (...) gelegen is, kwam X. N. (...) zonder enige aanleiding met een wapen op u af. U vluchtte naar uw eigen woning. U belde meermaals de politie maar kreeg geen antwoord. U begaf zich dan maar zelf naar het politiekantoor om een klacht tegen hem neer te leggen. Pas na zeer lang aandringen kreeg u in november 2017 een brief van de politie waarin staat dat X. N. (...) een opmerking had gekregen en dat de feiten zich niet meer zouden herhalen. U meende dat de zaak van de huiszoeking was afgehandeld tot u in de loop van 2016 een oproepingsbrief van het parket ontving. U diende te verschijnen voor procureur B. R. (...). Zij vroeg of u zich kon vinden in een gevangenisstraf van drie en een half jaar voor de aangetroffen munitie. U wilde hier niet van weten. Op 29 juni 2017 veroordeelde de rechter in eerste aanleg u tot een effectieve gevangenisstraf van drie jaar. Voor u is het duidelijk een opgezet spel. U werd veroordeeld voor enkele stukken oud ijzer. De weinige stukken munitie zijn namelijk onbruikbaar. Bovendien is procureur B. R. (...) een nicht van de familie N. (...). Zowel u als de procureur gingen in beroep. Het Hof van Beroep bevestigde op 22 januari 2018 de uitspraak van de Rechtbank van Eerste Aanleg. Op 16 april 2018 diende u zich aan te melden bij de gevangenis voor het begin van uw straf. Op 14 april 2018 verliet u Macedonië. U reisde legaal naar België en diende op 18 april 2018 een verzoek om internationale bescherming in. U vreest immers in Macedonië in de gevangenis te belanden terwijl u geen enkel misdrijf gepleegd hebt. Daarenboven wordt er veel geweld gepleegd in de Macedonische gevangenis en beschikt de familie N. (...) over de nodige macht om u uit de weg te ruimen. Eenmaal in een Macedonische cel, vreest u dan ook er niet levend uit te komen.

Inmiddels voegde uw partner, R. T. (...) (O.V. (...)), zich bij u. Op 16 juni 2018 diende ook zij een verzoek om internationale bescherming in.

Na uw vertrek uit Macedonië is de politie u tweemaal komen zoeken, naar alle waarschijnlijkheid omdat u zich niet hebt aangemeld voor het uitzitten van uw gevangenisstraf.

U bent in het bezit van uw paspoort, uitgereikt op 9 maart 2018 met een geldigheidsduur van tien jaar; uw identiteitskaart en uw rijbewijs, beide uitgereikt op 3 november 2017 met een geldigheidsduur van tien jaar.

Daarnaast legde u ter ondersteuning van uw verzoek nog volgende documenten neer: een proces-verbaal van de politie van Kumanovë d.d. 9 oktober 2015 met betrekking tot uw arrestatie en een verslag van de voorwerpen die in beslag werden genomen bij de huiszoeking bij u; een vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg van Kumanovë d.d. 27 november 2015 waarbij u en uw nonkel Ag. (...) veroordeeld worden tot voorwaardelijke celstraffen van respectievelijk zes en vijf maanden; een beslissing van de Rechtbank van Eerste Aanleg van Kumanovë d.d. 24 december 2015 ter correctie van het vorige vonnis, de datum van het misdrijf wordt namelijk gecorrigeerd van 6 november 2014 in 6 november 2010; een vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg van Kumanovë d.d. 29 juni 2017 waarbij u veroordeeld wordt tot een gevangenisstraf van drie jaar; een verklaring van de politie van Kumanovë aan u d.d. 17 november 2017 dat naar aanleiding van uw klacht op 14 mei 2017 X. N. (...) een schriftelijke waarschuwing heeft gekregen van de politie; een vonnis van het Hof van Beroep van Skopje d.d. 22 januari 2018 dat het vonnis in eerste aanleg bevestigt; een beslissing tot strafuitvoering van de Rechtbank van Eerste Aanleg van Kumanovë d.d. 22 maart 2018 volgens dewelke u zich ten laatste op 16 april 2018 moet aanmelden aan de gevangenis van Kumanovë.

Ter illustratie van het geweld in Macedonische gevangenis legde u nog een internetartikel neer d.d. 9 mei 2018 over een gevecht in de gevangenis van Idrizovo tussen twee gevangenen waarbij één van hen zware verwondingen opliep.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Bij KB van 17 december 2017 werd Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Vooreerst is het hoogst bevreemdend dat u de oorzaak van de vete met de familie N. (...) niet kent. U stelde dat alles begon op 6 november 2010 toen vier leden van de familie N. (...) uw nonkel Ag. (...) zeer zwaar toetakelden. U tastte evenwel in het duister omtrent het motief van het geschil tussen hen. U opperde weliswaar dat uw nonkel ooit iets gezegd had dat hen geïrriteerd had maar meer duidelijkheid hieromtrent kon u niet verschaffen (CGVS I, p. 9). Een dergelijk gebrek aan interesse betreffende de kern van uw asielaanvraag doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Verder dient te worden opgemerkt dat u sinds 2010 verscheidene keren in het buitenland verbleef zonder daar ooit een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Zo bezocht u Zwitserland, Oostenrijk, Duitsland en Kosovo, telkens voor twee of drie maanden. Telkens keerde u terug naar Macedonië, waar u zich opnieuw in Lojanë, in de directe omgeving van de familie N. (...), vestigde (CGVS I, p. 3, 7). U deed weliswaar al het mogelijke om elk contact met de familie N. (...) te vermijden – zo maakte u van uw achterdeur uw voordeur en nam u steeds een omweg als u naar buiten ging (CGVS I, p. 14: II, p. 3) - , uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat er aan uw problemen met en uw vrees voor de N. (...) -clan ernstig getwijfeld kan worden.

Wat er ook van zij, u hebt niet aannemelijk gemaakt dat u op basis van valse beschuldigingen en/of beïnvloeding van de procesgang werd veroordeeld tot een gevangenisstraf. U stelde de huiszoeking en daaropvolgende veroordeling voor als een groots opgezet spel waarin politiecommandant G. N. (...) maar vooral procureur R. (...), familie van de N.'s (...), de hand hadden (CGVS I, p. 8-13; II, p. 4-6). U verklaarde mishandeld en onder druk gezet te zijn om een verklaring te ondertekenen volgens dewelke de aangetroffen munitie van u was. Vervolgens stelde u dat u met uw advocaat kon overleggen en dat deze u aanraade om de verklaring te ondertekenen omdat de gevolgen ervan beperkt zouden zijn (CGVS I, p. 8: II, p. 3). Het is echter weinig aannemelijk dat u enerzijds onder druk zou zijn gezet om een (valse) verklaring te ondertekenen maar anderzijds wel de mogelijkheid kreeg om daarover met uw advocaat overleg te plegen. Daarenboven stemmen uw verklaringen over de aangetroffen munitie niet overeen met het door u neergelegde vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg. Zo beweerde u dat de munitie werd gevonden in de koer van uw woning (CGVS II, p. 4), daar waar deze volgens het vonnis werd aangetroffen in uw slaapkamer. Bovendien blijkt uit dit vonnis dat noch u noch uw advocaat ooit hebben betwist dat de aangetroffen geweerpatronen en laders u toebehoorden. Er kan dan ook

geenszins weerhouden worden dat u onder druk zou zijn gezet om valse verklaringen te ondertekenen en dat u op basis van valse verklaringen werd veroordeeld. Vervolgens dient opgemerkt te worden dat zelfs al zouden er familiebanden bestaan tussen de procureur en de familie N. (...) – u kon immers niet concreet zeggen op welke manier zij familie is van de N.'s (...) (CGVS I, p. 12) -, u werd bijgestaan door een advocaat en het uiteindelijk de rechter is die op basis van alle stukken in het dossier een vonnis velt. Bovendien ging u in beroep tegen het vonnis in eerste aanleg en sprak de rechter van het Hof van Beroep eenzelfde strafmaat uit als de rechter in eerste aanleg. U zag overigens op aanraden van uw advocaat af van een cassatieberoep (CGVS I, p. 14). U maakte geenszins aannemelijk dat de rechters, zowel in eerste aanleg als in beroep, beïnvloed zouden zijn en niet in alle onafhankelijkheid de verschillende elementen in uw dossier in overweging namen om vervolgens een vonnis te vellen. Hier dient ook benadrukt te worden dat artikel 396 van het Macedonische Strafwetboek, op basis waarvan u veroordeeld wordt, voorziet in een strafmaat van één tot tien jaar. De bepaling van uw strafmaat vindt dan ook haar weerslag in het Macedonische Strafwetboek. Op basis van wat voorafgaat kan dan ook geenszins besloten worden dat u op basis van valse beschuldigingen en/of een vals proces zou zijn veroordeeld. Mocht u alsnog van oordeel zijn geweest dat uw rechten werden geschonden, kan u zich wenden tot de diensten van de Ombudsman. Aan uw bewering dat u uw zaak zou hebben voorgelegd aan de Ombudsman in Kumanovë, dewelke uw dossier echter te licht zou hebben gevonden om op te treden (CGVS II, p. 5), kan niet zonder meer geloof gehecht worden. U legde hiervan immers geen enkel begin van bewijs neer. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Macedonische politie beter functioneert. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Macedonische justitie zich nog steeds opdringt, is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, bij het Openbaar Ministerie en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een staatsprogramma en actieplan ter preventie en bestrijding van corruptie voor de periode 2016-2019, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de "State Commission for the Prevention of Corruption". Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Macedonië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Met betrekking tot uw verklaring dat indien u naar de gevangenis moet, u wel drie jaar in een Belgische gevangenis zal uitzitten (CGVS I, p. 8), moet worden opgemerkt dat het indienen van een verzoek om internationale bescherming niet dient om u te onttrekken aan de uitvoering van uw straf wegens een veroordeling in uw land van herkomst. Uw verklaring dat de tegenpartij u in de gevangenis om het leven zou kunnen brengen (CGVS I, p. 7-9) is overigens puur hypothetisch en op geen enkel objectief gegeven gebaseerd. In dit kader kan er overigens nog op worden gewezen dat de familie N. (...), met wie u zich sinds 2010 in een conflict zou bevinden, aan de overkant van de straat woont, en er zich tot 2015 geen enkel incident voordeed. In geval van eventuele veiligheidsproblemen in de gevangenis, kan u zich wenden tot de gevangenisdirectie of de diensten van de Ombudsman.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw identiteit en nationaliteit staan niet ter discussie. De documenten van de politie en het gerecht tonen aan dat u in 2015 veroordeeld werd tot een voorwaardelijke straf naar aanleiding van een deelname aan een vechtpartij en dat u in 2017 in eerste aanleg en in 2018 in beroep veroordeeld werd tot een effectieve celstraf van drie jaar wegens het illegaal bezit van munitie. Nergens uit deze documenten blijkt echter dat u op basis van valse beschuldigingen zou zijn veroordeeld of dat uw rechten van verdediging in de procesgang geschonden zouden zijn. De brief van de politie d.d. 17 november 2017 bevestigt enkel dat X. N. (...) een schriftelijke waarschuwing kreeg naar aanleiding van een klacht van u. De klacht zelf legde u echter niet neer. Aldus stelt u het Commissariaat-generaal niet in de mogelijkheid kennis te nemen van de feiten. Op basis van de brief van de politie kan niet worden besloten dat zij niet heeft opgetreden. Het internetartikel over een vechtpartij in de gevangenis van Idrizovo waarbij een gevangene zware verwondingen opliep, houdt geen enkel verband met uw vluchtrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asieltrelaas betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 2, 3 en 13 EVRM, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), en van “*de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel*”.

In een tweede middel halen verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 4 en 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de “*algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel*”.

Gezien de samenhang van beide middelen oordeelt de Raad dat deze gezamenlijk dienen te worden behandeld.

2.2.1. In de mate verzoekende partijen aanvoeren dat de artikelen 2 en 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Met betrekking tot artikel 13 EVRM stelt de Raad vast dat verzoekende partijen niet aantonen op welke wijze deze verdragsbepaling door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Verzoekende partijen beperken zich in hun betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld artikel. Dit onderdeel van het eerste middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de

betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2018 waarbij hun verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat ook heden Macedonië (dat sinds 12 februari 2019 officieel de “Republiek Noord-Macedonië” heet) bij koninklijk besluit van 15 februari 2019 nog steeds wordt aangemerkt als veilig land.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.4. Daar waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift kritiek uiten op het feit dat Noord-Macedonië op de lijst van veilige landen staat, waarbij zij verwijzen naar een artikel hieromtrent van AEDH (*Association européenne pour la défense des droits de l'homme*), FIDH (*Fédération internationale des droits de l'homme*) en EuroMed Droits (bijlage 3 van het verzoekschrift), wijst de Raad erop dat het niet tot zijn bevoegdheid behoort om zich uit te spreken over de inhoud, juistheid en rechtsgeldigheid van de lijst van veilige landen van herkomst, die werd vastgelegd bij het koninklijk besluit van 15 februari 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

2.2.5.1. Verzoekende partijen stellen voorts dat corruptie, machtsmisbruik en een gebrek aan onpartijdigheid nog steeds een groot probleem vormen zowel bij de politie als bij de rechtbanken in Noord-Macedonië. Zij verwijzen desbetreffend naar verschillende rapporten die zij als bijlage bij hun verzoekschrift voegen (bijlage 4-6). Dat wat dit betreft nog inspanningen moeten worden geleverd blijkt bovendien ook uit de door verwerende partij aan het administratief dossier toegevoegde “COI Focus” betreffende “Macedonië. Algemene situatie” van 12 januari 2017 en “COI Focus” betreffende “Macedonië. Beschermingsmogelijkheden” van 27 februari 2015. Uit voormelde COI Focus van 27 februari 2015 (p. 11) blijkt tevens dat de Ombudsman beperkt is in zijn acties. De verklaringen van eerste verzoekende partij, zowel over de vervolgingen en de bedreigingen van de N.’s jegens haar, als over de weigering van de politie om haar te helpen, komen dan ook overeen met de beschikbare objectieve informatie over Noord-Macedonië, aldus verzoekende partijen.

2.2.5.2. De Raad is evenwel van oordeel dat verzoekende partijen geenszins kunnen volstaan met de loutere verwijzing naar de algemene situatie in Noord-Macedonië, en meer bepaald naar het gegeven dat corruptie, machtsmisbruik en een gebrek aan onpartijdigheid er nog steeds een probleem vormen, om aannemelijk te maken dat ook de veroordeling van eerste verzoekende partij tot een gevangenisstraf gebaseerd is op valse beschuldigingen en/of beïnvloeding van de procesgang, doch dienen dit *in concreto* aannemelijk te maken. Zij het tevens onderstreept dat ook in de bestreden beslissingen erkend wordt dat hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken, de georganiseerde misdaad te bestrijden en de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie te verbeteren. Anderzijds wordt echter tevens gewezen op de belangrijke maatregelen die de Noord-Macedonische autoriteiten hebben getroffen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen en om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden.

2.2.6.1. Verder gaan verzoekende partijen in hun verzoekschrift in op de motieven van de bestreden beslissingen aangaande de door hen aangehaalde problemen in hun land van herkomst en trachten deze te verklaren dan wel te weerleggen. Wat betreft de vaststelling dat eerste verzoekende partij de oorzaak van de vete tussen haar familie en de N.’s niet kent, “*bevestigt (verzoeker) dat hij dit niet in details weet, en dat hij alleen weet dat zijn onkel toen iets gezegd heeft dat de N.’s (...) erg geïrriteerd heeft, waardoor hij in elkaar geslagen werd en in coma raakte*”. In verband met de opmerking dat eerste verzoekende partij sinds 2010 verscheidene keren in het buitenland verbleef zonder daar ooit een verzoek om internationale bescherming in te dienen, stellen verzoekende partijen dat de situatie pas nadien is verslechterd. Waar verwerende partij van oordeel is dat verzoekende partijen niet aannemelijk hebben gemaakt dat eerste verzoekende partij op basis van valse beschuldigingen en/of beïnvloeding van de procesgang werd veroordeeld tot een gevangenisstraf, merken verzoekende partijen op dat (i) de motivering van verwerende partij dat het niet aannemelijk is dat eerste verzoekende partij enerzijds onder druk zou zijn gezet om een (valse) verklaring te ondertekenen maar anderzijds wel de mogelijkheid kreeg om daarover met haar advocaat overleg te plegen “*een subjectief verwijt, zonder elke objectieve basis*” betreft; (ii) de munitie inderdaad in de tuin werd gevonden, doch nadien naar de slaapkamer werd gebracht, waar de foto’s werden genomen (iii) de motivering in de bestreden beslissingen dat, zelfs al zouden er familiebanden bestaan tussen de procureur en de familie N., eerste verzoekende partij werd bijgestaan door een advocaat en het uiteindelijke de rechter is die op basis van alle stukken in het dossier een vonnis velt, “*absoluut geen rekening (houdt) met de realiteit van de wijdverspreide corruptie en beïnvloeding mogelijkheden op de rechtbanken in Macedonië*”; (iv) corruptie niet *per se* openbaar gebeurt en verzoekende partijen hiervan dan ook moeilijk bewijs kunnen bijbrengen; (v) eerste verzoekende partij niet verweten kan worden geen cassatieberoep te hebben ingediend aangezien meerdere advocaten meenden dat dit nutteloos zou zijn; (vi) dat het artikel van het Macedonisch Strafwetboek waarnaar verwerende partij verwijst normaal enkel voor het bezit van zware wapens gebruikt wordt en (vii) eerste verzoekende partij zich mondeling tot de Ombudsman heeft gericht zodat zij hiervan geen bewijs kan voorleggen.

2.2.6.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partijen met bovenstaande opmerkingen geen ernstige poging ondernemen om de motieven van de bestreden beslissingen *in concreto* te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoekende partijen toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter in gebreke blijven. Zij beperken zich immers louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het uiten van *post-factum* beweringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het tegenspreken van de vaststellingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter diens bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten. Zij weerleggen dan ook op geen enkele manier de vaststelling van verwerende partij dat (i) aan de door eerste verzoekende partij beweerde problemen

met en haar vrees voor de N.-clan ernstig getwijfeld kan worden en (ii) uit hun verklaringen geenszins blijkt dat eerste verzoekende partij op basis van valse beschuldigingen en/of beïnvloeding van de procesgang werd veroordeeld tot een gevangenisstraf.

2.2.7. Daar waar verzoekende partijen nog aanvoeren dat verwerende partij geen onderzoek heeft gevoerd naar de omstandigheden in de Noord-Macedonische gevangenissen en dat uit informatie (bijlage 4 van het verzoekschrift) blijkt dat men het risico loopt om er blootgesteld te worden aan onmenselijke of vernederende behandelingen, bemerkt de Raad dat in de door verzoekende partijen bijgebrachte informatie (bijlage 4 van het verzoekschrift, p. 3) louter opgemerkt wordt dat de omstandigheden in de Noord-Macedonische gevangenissen 'in sommige gevallen' omschreven kunnen worden als onmenselijke en vernederende behandelingen. De loutere verwijzing naar dergelijke algemene informatie over de omstandigheden in de Noord-Macedonische gevangenissen kan dan ook niet volstaan om aan te tonen dat eerste verzoekende partij persoonlijk het slachtoffer zal worden van onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Zulks dient *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekende partijen in gebreke blijven.

2.2.8. De Raad meent verder nog dat omtrent de door eerste verzoekende partij bijgebrachte documenten in de bestreden beslissingen terecht het volgende wordt geoordeeld: *“De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw identiteit en nationaliteit staan niet ter discussie. De documenten van de politie en het gerecht tonen aan dat u in 2015 veroordeeld werd tot een voorwaardelijke straf naar aanleiding van een deelname aan een vechtpartij en dat u in 2017 in eerste aanleg en in 2018 in beroep veroordeeld werd tot een effectieve celstraf van drie jaar wegens het illegaal bezit van munitie. Nergens uit deze documenten blijkt echter dat u op basis van valse beschuldigingen zou zijn veroordeeld of dat uw rechten van verdediging in de procesgang geschonden zouden zijn. De brief van de politie d.d. 17 november 2017 bevestigt enkel dat X. N. (...) een schriftelijke waarschuwing kreeg naar aanleiding van een klacht van u. De klacht zelf legde u echter niet neer. Aldus stelt u het Commissariaat-generaal niet in de mogelijkheid kennis te nemen van de feiten. Op basis van de brief van de politie kan niet worden besloten dat zij niet heeft opgetreden. Het internetartikel over een vechtpartij in de gevangenis van Idrizovo waarbij een gevangene zware verwondingen opliep, houdt geen enkel verband met uw vluchtrelaas.”*

2.2.9. Waar verzoekende partijen nog de schending aanhalen van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partijen geenszins aannemelijk maken dat zij reeds werden vervolgd in de zin van 48/7 van de Vreemdelingenwet. De Raad benadrukt hierbij dat (i) uit de verklaringen van eerste verzoekende partij en de door haar bijgebrachte documenten blijkt dat de Noord-Macedonische autoriteiten hebben opgetreden naar aanleiding van de vechtpartij op 6 november 2010 nu X. N. en A. N. werden veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van zes maanden; (ii) eerste verzoekende partij niet aannemelijk maakt hierna nog ernstige problemen te hebben gekend met de familie N. en zij bovendien niet aantoont, indien hieraan al geloof kan worden gehecht, dat zij desbetreffend niet kan rekenen op de bescherming van haar autoriteiten; en (iii) daarnaast niet aannemelijk gemaakt wordt dat eerste verzoekende partij op basis van valse beschuldigingen en/of beïnvloeding van de procesgang werd veroordeeld tot een gevangenisstraf. Verzoekende partijen kunnen zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.2.10. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen wel degelijk werden gehoord, dat zij toegang hadden tot hun dossier en dat zoals hoger blijkt de bestreden beslissingen met reden werden omkleed. Een schending van voormeld artikel kan dan ook niet worden aangenomen.

2.2.11. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Noord-Macedonië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

2.2.12. Waar verzoekende partijen per aangetekend schrijven d.d. 2 augustus 2019 een "*Bijkomende nota*" neerleggen met verschillende stukken (rechtsplegingsdossier, stuk 4), stelt de Raad vast dat de neergelegde stukken geenszins voorzien zijn van een aanvullende nota, nu verzoekende partijen zich beperken tot een loutere inventaris van de door hen bijgebrachte stukken zonder ook maar op enerlei wijze aan te geven wat zij met deze stukken willen aantonen. Met toepassing van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet worden deze stukken derhalve ambtshalve uit de debatten geweerd.

2.2.13. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenfinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier I. B., stukken 21 en 22; administratief dossier R. T., stukken 16 en 17), en dat verzoekende partijen tijdens hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal – eerste verzoekende partij werd gehoord op 16 juli 2018 en 23 augustus 2018 en tweede verzoekende partij werd gehoord op 23 augustus 2018 – de kans kregen om hun redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.14. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Noord-Macedonië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.15. Waar verzoekende partijen ter terechtzitting een attest van een psycholoog neerleggen van 26 september 2019 handelend over eerste verzoekende partij bemerkt de Raad dat verzoekende partijen zich desbetreffend in hun aanvullende nota beperken te stellen dat "*Verzoeker wenst een nieuw attest van zijn psychiater neer te leggen, waarin zijn psychologisch kwetsbare toestand bevestigd wordt*". Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partijen op geen enkel wijze duiden op welke manier de voorgehouden geestelijke toestand van eerste verzoekende partij van invloed kan zijn op de in de bestreden beslissing opgenomen motieven. De Raad merkt op dat in de conclusie van dit attest niet wordt besloten tot een dermate aantasting van het cognitief geheugen van eerste verzoekende partij zodat zij niet in staat zou zijn haar asielrelaas op een coherente en consistente wijze naar voor te brengen. Indien eerste verzoekende partij meent dat zij om medische redenen, haar geestelijke gezondheidstoestand, in de onmogelijkheid zou zijn terug te keren naar haar land van herkomst dient zij desbetreffend de geëigende procedure te volgen en een machtiging tot verblijf in het Rijk aan te vragen met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.2.16. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT